

ΕΓΓΝΟΙΑ ΜΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΙΝ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΗΝ ΩΦΕΛΕΙΑΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΕΤΡΑΚΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

(Μάρθα, Μάρθα μεριμνᾷς καὶ τυρβάξεις περὶ πολλὰ ἐνὸς δὲ ἔστι χρεῖα).

Τιμὴ συνδρομῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ φρ. 1½ κατὰ μῆνα. Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι δραχ. 10 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. 12. Τιμὴ καταχωρίσεων ὁ στίχος λεπτὰ 20. Γραφεῖον ἐν τῇ ὁδῷ ἁγίου Σπυρίδωνος εἰς τὸ τυπογραφεῖον « Η ΗΧΩ ». Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπτῶν 10.

1881—1882.

Μὲ χτυποκάρδι ἀρχίνησεν ὁ περασμένος χρόνος,
Μὲ ἐτοιμασίαις γιὰ πόλεμο, μὲ δάνεια μὲ φωνές.
Κ' ἐστρίψαν τὰ μουστάκια τοὺς οἱ λέοντες τοῦ ἀγῶνος...
Ἄλλ' ὅμως ἐτελείωσε καὶ τοῦτος... μ' ἐκλογές!

Ἡ Πρέβεζα, τὰ Γιάννινα φοροῦνε τουλοῦπάνι...
Τὴ Θεσσαλίᾳ μᾶς ἔδωκεν ἡ Εὐρώπη ψυχικόν.
Ἑλλάδα μου τὸ θάρρος σου ποτὲ νὰ μὴν πεθάνῃ!
Μὰ πᾶγει...

καὶ πάντα νὰ μοιράζω ἐγὼ τ' ἀλάτι
ἢ ἀλλήως θέλω μία θέση μὲ παράσημο,
νὰ φαίνομαι ἓνα πρόσωπο διάσημο!

Καὶ ἀφοῦ γιὰ μὲ γνοιασθῆς, ἔχω ἓνα φίλο,
ποῦ θάλει (βλὴτ' ἔχει δικη) μιὰ θεσοῦλα.
Ἢν ἄλλωποσ ὁπου ἔχει πολὺ ζῆλο
καὶ δὲ θά τραῖα ἀμακὰ τὴ μπαμποῦλα.
Ἐφέτης νὰ γενῇ ἢ καὶ τελώνης.
...πουλαὶς δασμὸ νὰ μὴν πλερόνης.

Εἶν' ἀλλημιὰ ποῦ θέλει... ὦ ἄη Βασιλῆμου,
ἡ ρομπόλα μου σ' ἔκαμε στουπκίχια...
Τὺρ' ἐδῶ, ποῦ σ' ἀπλῶνω τὸ μανδύλι μου,
καὶ κοιμή σου, σὰ νάσουν 'στὰ βρυπκίχια

Δὲ μ' ἀκούει ἄλλο· αὐριο θὰ ξυπνήτη
καὶ τὴν πρωτοχρονιὰ θὰ κουβαλήση.

Ὡ ὕπνε, φώτισέ τονε νὰ φέρη
μὲ τὴν πρωτοχρονιὰ καλὰ μαντατά·
πῶς δλαιοὶ ἢ κοπέλλαιοι χέρι, χέρι,
ν' ἀλλαξοῦνε φαγιὰ ν' ἀλλαξοῦν πιὰτα.
Νὰ φέρη γειῶ, μυαλὰ καὶ καλαῖς τύχαις
ἀλλὰ, ὅς' ἀπὸ φτώχια κί' ἄσπραϊς τρίχαις.

ΚΡΙ—ΚΡΙ.

ΑΠΟΣΗΑΣΜΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ.

α Χθὲς μόλις, ἐφθκα εἰς τὴν πόλιν
ταύτην τοῦ Οὐρανίου κράτους· τὴν καλουμένην
Γκάρ-Γκὸς-στολ, ἔτυχα δὲ καλῆς εὐκαιρίας ὅ-
πως σπουδάσω τὰ ἔθνη καὶ ἔθιμα τοῦ τόπου. Χθὲς
ἦτον ἡ ἐορτὴ τοῦ μεγάλου Βα-ται-λιά-φο. Ἡ ἐορτὴ
αὕτη τελεῖται ἅπασι τοῦ ἔτους, τὴν 14 τοῦ μηνὸς Κο-
φα-τίν (τοῦθ' ὅπερ ἀντιστοιχεῖ μὲ τὴν καθ' ἡμᾶς
πρώτην Ἰανουαρίου) εἶναι δὲ ἡμέρα χαρᾶς καὶ ἀ-
γαλλιάσεως δι' ὅλους καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ
πλουσίους!

Ἡ πόλις Γκάρ-Γκὸς-στολ διασπνί

ροῦν, μεγαλοπρεπὲς ἀνδρόγυνον συνιστάμενον ἀπὸ
παχύσαρκόν τινα μανδαρίνον φέροντα, σχεδὸν ὑπὸ
μάλῃ, τὴν λεπτοφυῆ καὶ κομποτάτην σύζυγόν του.
Οὗτοι δὲν συνωαίλουν καθόλου, ἀλλ' ἐφαίνοντο ὡς
νὰ ἦσαν μαλωμένοι. Παράδοξον μοι ἐφάνη χθὲς, ἔτι
δὲ παράδοξον σήμερον, ὅτε ἔμαθον ὅτι εἶνε νεονυμ-
φευμένοι καὶ ὅτι, πολυχρόνιος ἔρως προηγῆθη τοῦ γά-
μου των· τί παραξενάδες Κινέζικες! Ἐν τούτοις δι-
ήλθε πλησίον των, δηλ. πολὺ πλησίον τῆς κυρί-
ας νεανίας τις μοσχοβολησμένος, ἄδων χαμηλῇ τῇ
φωνῇ ἄτμὰ τι ἐκ τῆς Madame Angot, τὸ πλῆθος τὸν
ὠθῶσαν καὶ, ἄκων του βεβαίως, ἔδωκε μίαν φοβερὴν ἀ-
γκωνιά τῇς μανδαρίνας. Ἐγὼ ἐπερίμενα βυσίους,
μπάτσους, καὶ ἄλλα, ὅπως θὰ ἐγίνετο εἰς τὰ μέρη
μας· ἀν τοιοῦτόν τι συνέβαινε, πλὴν τούναντίον, ἡ
κυρία στρέφεται καὶ ρίπτει χαμηλῇ τῇ φωνῇ εἰς τὸν
ἄέρα τὰδε·

— Ἰπόψε ὁ Κιν φὸ θὰ ξενοχτήση εἰς τὸ Καζίνο,
ἔρχεσαι εἰς το σπῆτι νὰ παίξω μεν καὶ ἡμεῖς;
Ἐξέστην τὰς φρένας, ὡς κάποτε ἀναγινώσκων,
δὲν ἐνθουμούμαι τί ποίημα τοῦ Παρμενῶντα, ἀλλ' ἐ-
πανήλθα εἰς ἐμαυτὴν καὶ ἐξακολούθησα τὴν ὁδόν μου
σκεπθεὶς φιλοσοφικῶς α ἔμμεθα ἐν Κίνα ὅπου τὰ πάν-
τα παράδοξα η. Ἐπεχώρησα ὀλίγον καὶ ἐσταμά-
τησα πρὸ μεγάλου τινὸς μαγαζείου παιγνίων, κει-
μένου παραπλεύρως τσακίου τινός. Εἶδον ἐκεῖ εἰσερ-
χομένους καὶ ἐξερχομένους ἀνθρώπους παντός εἶδους,
γυναῖκας πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας. Ἐσκέφθην νὰ
παιγνίδια

Ecco un epigramma che mi suggerì la presenza
della corpora druidessa:

Alta come una torre e grossa, grossa,
Portante in fronte il marchio dei cinquanta,
La faccia variopinta, bianca e rossa,
La nera e corta chioma, quando canta,
Irta, che par la testa di Bucefalo!
Ecco, la Norma nel Teatro Cefalo.

FISCHIETTO.

Τὸ κατωτέρω ποιημάτιον τοῦ φίλου Λεάνδρου
μελοποιήθην καταλλήλως ἀπὸ τοῦ μουσικοδιδασκά-
λου Ν. Τζανῆ ἔτυχε τῆς κοινῆς εὐμένειας.
Δραττόμεθα δὲ τῆς εὐκαιρίας ὅπως ἐκφράσωμεν τὰ
συγχαρητήριά μας εἰς τὸν εἰρημένον μουσικοδ. Τζανῆ
ὅστις πρῶτος ἐν Ἑλλάδι ἐτόνισε ποίημα εἰς Valzer
τοῦθ' ὅπερ πρῶτος σχεδὸν ὁ Arditti ἔπραξε ἐν
Ἰταλία ὡς μαρτυροῖ τὸ περίφημον αὐτοῦ Bacio.

ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Τὸ καλοκαίρι φεύγει, πάει . . .
Μὲ τὴ γαλήνη τὴ γλυκειά.
Τώρα ψυχρὸς βορείας φυσάει,
Πέφτουν τὰ φύλλα ἀπ' τὰ κλαδιά.

Ἀστράφτει γύρω καὶ βροντᾷ,
Τώρα χιονίζουν τὰ βουνά,
Ὁ φθὸς κλονεῖ τὴν θάλασσα· βαννάει,

Γλυκὰ πούκαχια δὲν λαλεῦνε
Κρῶζον καὶ κίχια, γερανοί,
Μαῦρα τὰ σύγνεφα περνοῦνε,
Πληθὺ δὲν γελοῦνε οἱ οὐρανοί.

Κι' ὅμως ἀγάπη μου, κοντόσου
Ἄνοιξιν ἔχω στήν καρδιά,
Τὰ βόδα ἀνθοῦν στὰ μαγουλά σου,
Ἡλιου θερμότη ἔχει ἡ μάτια.

Τραγοῦδα, ἀγάπη μου, ἡ λαλιά σου
Φθάνει τ' ἀηδόνια τὰ γλυκὰ,
Μεθῶ ἀπ' ἀγάπη στὴ θωριά σου,
Τραγοῦδα ἀγάπη μου γλυκειά.

ΛΕΑΝΔΡΟΣ

Ἀσμένως δημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω ποιημάτιον,
προῖόν αἰσθημάτων γενναίων καὶ ψυχῆς εὐγενοῦς.
Κατάλληλος ἀφειρηθὶς μᾶς παρέχεται ἵνα καὶ ἡμεῖς
δημοσίᾳ ἀπονεύωμεν τὸν ὀφειλόμενον ἔπαινον εἰς
τοὺς συμπατριώτας ἡμῶν, τῆς ἐπαρχίας Σάμης ἰδίᾳ
δὲ εἰς τοὺς Ῥισσιάνους διὰ τὴν ἐντιμὸν αὐτῶν δια-
γωγὴν κατὰ τὸν τέως ἐκλογικὸν ἀγῶνα.

ΖΗΤΩ Ἡ ΕΝΤΙΜΟΣ ΕΚΛΟΓΗ

ΕΡΙΣΣΟ-ΠΥΛΑΡΟΙ, ΠΥΡΓΙΟΙ καὶ ΣΑΜΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ὅπου, 50 χιλιάδες φραγκὰ δὲν ἐκλόμισαν τὸ
αἰσθημα τῶν ἐντιμῶν ἐκείνων χωρικῶν.

Μᾶς ἔφεραν δραχμαῖς σωρούς,
φουχτιάς ναπολεόνια,
γιὰ νὰ ἀγοράσουν τοὺς κουτούς,
πλὴν πᾶν ἐκεῖ τὰ χρόνια! . .

Δὲν ἀγοράζονται οἱ Πλαρ'νοί,
στὴ Σάμο δὲν πουληθῶνται,
ἔχουν σημαῖα τὴν τιμὴν,
κί' οὔτε ποῦ καὶ σὲ θυμῶνται,
οἱ φοβεροὶ Ῥισσιάνοι.
Τ' ἀκούς κύρ Μαντσουράνι;

Δὲν εἶν' ντινέρια καὶ σπαθιά,
φαντάδες καὶ ριγάδες,
παρὰ εἶν' αἰσθηματα ἱερὰ,
ποῦ δὲ χωροῦν παράδες.

Ἄν ἦσουνε 'στὴν Ἀραπιὰ,
'ποῦ ἄλλη φορὰ τσ' ἀνθρώπους
πουλούσανε σὰν τὰ τραγιὰ,
θὲ νάσουν χωρὶς κόπους
μὲς τὴ βουλή! (Οἱ Ῥισσιάνοι
τὸ λέν κύρ Μαντζουράνι).

Ἀλλὰ, ἐδῶ ! καὶ σὲ βουνά,
ὅπου ἡ τιμὴ φωλιχέει,
καὶ ποιὸς τὰ τόσα σου χρυσά,
μὲ τὸ αἰσθημα τὸν ἀλλοτρίον;

στὸ μετωπο γραμμένη;
Μὴν τὸ χρυσάφι τὴ νὲ σβυεῖ;
μὴν ἡ ἀτιμιὰ πεθαίνει.
Λέν ὅχι, οἱ Πυργισσιάνοι.
Τὶ λὲς κύρ Μαντσουράνι;

Σὲ τὸ σύμφερὸν σου εἶν' ἐκεῖ,
ὅπου ἡ πασσιέττα βρέχει
λίραις χρυσαῖς, γιὰτὶ ἡ βουλή
σκαμνὶ γιὰ σὲ δὲν ἔχει.

Ζήτω οἱ Πλαρ'νοί κί' οἱ Σαμικοί
κί' οἱ Πυργισσο-Ῥισσιάνοι,
ποῦ τῆς καρδιάς τους τὴν τιμὴν,
χρυσάφι δὲν τὴν πᾶναι.
Τὶ λὲς κύρ Μαντσουράνι;

Ἄχ! δὲν τὸ ματακάνει!!

Ἐνας Σαμο-Πλαρινός.

25 Δεκεμβρίου 1881.

Προσεχῶς ἐκδοθήσονται ἐν Ἀθῆναις ὑπὸ τοῦ φι-
λοπόνου καὶ ἐλλογίμου Γ. Ι. Χοῦδᾶ φ. φ. αἱ ὠδαὶ
τοῦ Ὁσίου μετὰ σχολείων λαβόντος ὑπ' ὄψιν τὰ
τοῦ Bandi καὶ Dillegener: Ἐν τῷ ἐπομένῳ θὰ ὁ-
μολήσωμεν περὶ αὐτῶν ἐν ἐκτάσει.

Τοπογραφίον « Η ΗΧΩ ».

τωα, Βελέντωα.

Τοῦ κακοῦ σ' ἀδικοῦσεν ὁ κόσμος
καὶ σοῦ ἔλεγε λόγια κακά.

Ἀλλὰ κάποιος μὲ ἤκουσε (διότι τὰ εἶπα Κινέζι-
κα) καὶ πλησιάσας μοὶ ἐσύριξε εἰς τὸ αὐτί.

— Μὴ σοῦ κάμνουν ἐντύπωσιν αὐτά, Κύριε, τό-
ρα εἶναι μόδα ἡ κλειψιὰ καὶ ὅστις δὲν πάρη τοῦ ἄλ-
λου τὸ πρᾶγμα π. χ. τὴν ὀμπρέλα, τὸ χερόκι, τὸ
καπέλλο ἢ καὶ αὐτὰ τὰ παπούτσια ἀπὸ τὰ πόδια
τοῦ δὲν θεωρεῖται εὐγενής!

Ἔτριψα τὰ ὀμμάτιά μου ἀλλὰ πάλιν ἐσκέφθην
« εἴμεθα ἐν Κίνα ὅπου τὰ πάντα παρὰδοξα! »

Καὶ ἐπροχώρησα.

Ἐπροχώρησα καὶ ἔστιν πρὸ μεγάλης τινὸς οἰκίας
ἥτις ἔφερε γεγραμμένον μέγαλοις γράμμασιν ἐπὶ πε-
νακίδος ἀνητηγμένης εἰς τὸν ἐξώστην τὴν λέξιν ΚΑ-
ΤΖΙ-ΝΙΟ ΤΟΥΤΕΣΤΙ « Δέσχη ». Μὲ κατέλαθεν ἀκα-
τάσχετος ἐπιθυμία νὰ ἀναβῶ καὶ ἀνέβην. Εὗρέθην . .
εὗρέθην ἐντὸς δωματίου πλήρους ἀτμοσφαιρας πι-
γυράς, γεμάτης ἀπὸ ἔπεα πτερόεντα, ἑλ-
πίδας, βλαστημίας, τέρψεως, σεκόντες
κλπ. περίξ ἐπιμήκους τραπέζης ἐκάθηντο κατὰ σειρὰν
κύριοι, ὑποκύριοι, ἡμικύριοι πουντάρντες, ψιθυρίζον-
τες καὶ πρὸ πάντων καπνίζοντες πιάσαι δυνάμεσιν.
Καθ' ἣν στιγμήν εἰσῆλθον εἶχεν ἔλθῃ σεκόντος ὁ
ποῦντος γέροντός τινος ἦσαν 40 φράγκα. Ὁ κόπτων
ἐσήκωσε τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀπὸ τὴν τράπουλα καὶ
μὲ ἐκύταξε βλοσυρῶς. Τὸ παίγνιον ἐξηκολούθησε
καὶ ἡ τύχη ἦτο πάντοτε εὐνοϊκὴ πρὸς τὸν γέροντα.

— Κύριε, μοὶ λέγει ὁ ὑπέρβλη, παρακαλεῖσθε ν'
ἀπέλθιτε διότι ἔχετε κακὸ μ. π. ο. δ. ι. α. κ. ο. χ. α. ι. χ. α.
ναὶ πολλά ὁ μπάγκος.

Μνήσθητί μου Κύριε, τί τόπος, εἶπα καθ' ἑαυτὸν,
ἂ! . . . αὐτὰ δὲν γίνονται ποτὲ στὴν Κεφαλλο-
νιά, τὸ πολὺ ποῦ μπορεῖ νὰ παθῇ κανεὶς ἐκεῖ εἶνε
νὰ δοκιμάσῃ τὴν Μισκιάντσα (ἔτσι λέγουν τὴν φυ-
λακὴ Κινέζικα) ἂν παίξῃ μὲ τράπουλες ἀδούλωτες,
ὅχι ὅμως νὰ τὸν ἔγχαλουν ἐπεὶ δὲ ἔχει κακὸ μ. π. ο. δ. ι. α. κ. ο. χ. α. ι. χ. α.
ἂ! . . . εἴμεθα εἰς τὴν Κίνα καὶ ἂς μὴ
μοῦ παραξοφίνεται.

Κατέβην ὠργισμένος πλέον καὶ ἀποφασισμένος
νὰ ἐγκαταλείψω τὴν ἐπαύριον τὴν βάρβαρον ταύτην
πόλιν ὅπου τὸσαῦτα ἀνήκουσα διαπράττονται ἔλαβον
τάς στενωποὺς τὰς ἀγούσας πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον ὅπου
καταλύω συρίζω ὑπὸ τοῦς ὀδόντας μου ἐξ ὀργῆς. Αἰ-
φνης βῆμα γοργὸν ἤκούσθην ὀπισθὲν μου, στρεφω τὴν
κεφαλὴν καὶ βλέπω κύριον τινα, ὃν εἶχον προμικροῦ
ἰδῆ ἐν τῇ Δέσχη τρέχοντα, ἄνευ πύλου πρὸς τὸ μέρος
μου. Ἦσθην ἵνα παρέλθῃ. Ἐπροχώρησε ὀλίγον τι,
εἶτα ἤνοιξε βιαίως θύραν τινὰ καὶ ἤφηνίσθην.

Ἡ περιέργεια μοῦ ἔκαψε τὴν καρδίαν ὥστε ἀπε-
φάσισα νὰ μαθῶ τί συμβαίνει. Ἐπλησίασα ἀροπο-
δοῦν τὴν μυστηριώδη θύραν καὶ ἔθρηκα τὰ οὐς εἰς
τὴν κλειδαρίαν. Εἶπον προηγουμένως ὅτι ἔχω τὴν ἀ-
κοὴν εὐστατήν. Καὶ ἤκουσα.

— Γυναῖκα θέλω χρήματα.

— Χρήματα θέλεις; ποῦ νὰ εὕρω ἐγὼ ὅσα εἰ-
χαι σοὶ τὰ ἔδωκα χθές.

— Σοὶ λέγω ὅτι θέλω χρήματα.

— Δὲν ἔχω σοὶ εἶπα.

— Τὰ σκολαρίκια σου τέλος πάντων, τὰ δακτυ-
λίδια σου . . . ὅ, τι θέλεις δός μου.

— Ὡ θεέ μου! δὲν σοῦ τὰ ἔδωκα πρὸ ὀλίγου;

— Ὡ . . . ἐθαύρηνθην κάπως ὅπως θελῃς.

Ἡ γυνὴ διαμαρτύρεται ὅτι δὲν ἔχει χρήματα, ὁ
σύζυγός της (διότι τοιοῦτος ἦτο) παροργίζεται καὶ
τῆς μετὰ τὴν ἀρχιχρονιά εἰς τὴν πλάτην, ἐκείνη φωνά-
ζει, τὰ παιδιὰ ἐξυπνοῦν καὶ σκούζουν « πατέρα,
μὰνα τὸ μ. π. ο. δ. ι. α. κ. ο. χ. α. ι. χ. α. » ἡ ὑπὲρ-
βία ἀφύπνισαίσα τρέχει νὰ βοηθήσῃ τὴν κυράν
της, ἀλλ' εἶναι σκότος καὶ σκοτάπτει ἐπάνω εἰς
κάποιον ἀγγεῖον ὅπου θραύεται. Ὁ σύζυγος βλαστημεῖ,
ἡ γυνὴ τοῦ κλαίει, ἡ ὑπέρβια β λ α ζ ε ι, γίνε-
ται τέλος πάντων τοῦ διαβόλου ὁ χορός. Ἀλλ' ἐγὼ
προβλέπων τὴν ὅσον οὐπὼ ἀφύπνησιν ὀλοκλήρου τῆς
γειτονίας τὸ ἔβην εἰς τὰ τέρσερα καταρώμε-
νος ἀπὸ καρδίας τὸ Κινέζικον ἅη Βασίλη καὶ φθά-
νω εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

Ἀλλ' ἄλλα ἐκεῖ μὲ ἐπερίμεναν.

Ἐνθ' ἤδη κατακελιμένοι εἰς τὴν κλίνην μου ἤτοι-
μαζόμην νὰ κλείσω τὰ βλέφαρά μου, μουσικὴ τις
βάρβαρος, ἀλλόκοτος, κακὸνχο: πλήττει τὴν ἀκοὴν
μου. Ἐπεριμένα τὸ τέλος, ἀλλ' εἰς μὲτην! ἡ μουσικὴ
αὕτη ἐξηκολούθει παίζουσα ἐπιμόνως. Κράζω τὸν
ὑπέρβτην καὶ τὸν ἐρωτῶ τί σημαίνει ὅλη αὕτη ἡ
συμφωνία.

— Κύριε, μοὶ λέγει, αὕτη εἶναι συνήθεια τοῦ τό-
που εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Μεγάλου Βα-τζ-λικ-φὸ ἐ-
ξοργεῖται ἡ ἀντόπις μου καὶ ὅπως εὐχόμεθα ἀκα-
λῶς.

— Καὶ πληρόνεται αὕτη ἡ συνήθεια.

— Μάλιστα Κύριε, λαμβάνει τὸν ἄνθρωπον (τὸν
πᾶρ' ἡμῖν λεγόμενον μ. π. ο. δ. ι. α. κ. ο. χ. α. ι. χ. α.)

— Τότε, δὸς ἐκ μέρους μου ὅτι ἀπαίτεῖ, φθάνει
μόνον νὰ μὲ ἀφήσῃ ἡσυχον.

Καὶ πράγματι μετὰ τὴν πληρωμὴν ἡ μουσικὴ ἔ-
παυσε καὶ ἐγὼ τέλος ἡδυνήθην ν' ἀναπαυθῶ, ἀφοῦ
ὅμως ἐπροσενυχήθην εἰς τὸν Θεὸν νὰ μὲ ἀπαλλάξῃ ἀ-
πὸ πάσαν νόσον καὶ πάσαν μαλατίαν καὶ ἀπὸ Κινε-
ζικὸν Ἀη Βασίλη.

ZAXEPES.

TEATRO CEFALO.

Troppo tardi ci giunse il Buletino teatrale del nostro amico Petronius, per cui non si è potuto inserire nel presente numero. Gli chiediamo scuse ma la colpa è tutta sua.

« L' altrjeri ci fu mandato la seguente lettera.

Carissimo Sig. Redattore,

Siete stato alla Norma? Se vi siete stato, avrete osservato, senza dubbio, il modo veramente druidico col quale La Sig. Ia. Donna Gabor eseguisce le semicrome e le biscrome, la frase indemoniata « pin r k o » e il silenzio subitaneo che la coglie nella cadenza del 2o. Duetto coll' Adalgisa. E che vi pare?
Io di musica non ho nient'altro, tanto di bellezza però . . . eh! . . . mi disimpegno.

Παλαιά
Βιβλιοθήκη

1882

Εγγραφή παλαιάς. Τέταρτος τόμος
μηνός. Κυριακή
2-1-1882. Συναγωγή
Σεία 'Η' Ηχών'

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟΛΟΓΕΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙΣ4Υ1Φ40104